

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 345/2014-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. júna 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Jána Lubyho predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti V. s. r. o., zastúpenej advokátom JUDr. Jurajom Ďurajdom, Kukučínova 12, Žilina, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 2/2007, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti V. s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. marca 2014 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti V. s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Jurajom Ďurajdom, Kukučínova 12, Žilina, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných

práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 2/2007.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že pôvodný navrhovateľ – V. s. r. o. (ďalej aj „právny predchodca sťažovateľky“), podal 19. decembra 2005 okresnému súdu návrh na vydanie platobného rozkazu na sumu istiny 2 175 425 Sk s príslušenstvom. Okresný súd vydal platobný rozkaz sp. zn. 8 Ro 479/2005 zo 4. júla 2006, proti ktorému podali odporcovia odpor 9. novembra 2006. Okresný súd vedie konanie o veci pod sp. zn. 8 C 2/2007.

Sťažovateľka v procesnom postavení právnej nástupkyne V. s. r. o., namieta, že okresný súd dosiaľ o veci nerozhodol a nevykonal ani znalecké dokazovanie, ktoré považuje za rozhodujúce vzhľadom na skutočnosť, že obe procesné strany predložili v konaní znalecké posudky, ktoré sa podstatne líšia v otázke vyčíslenia ceny prác vykonaných navrhovateľom na dome odporcov.

Sťažovateľka podala 10. februára 2014 sťažnosť na priet'ahy predsedovi okresného súdu, ktorá bola vybavená prípisom sp. zn. 1 SprS 57/2014 z 24. marca 2014 a bola vyhodnotená ako dôvodná. Sťažovateľka v tejto súvislosti poukazuje aj na nálezy ústavného súdu č. k. III. ÚS 297/09-28 z 9. decembra 2009 a č. k. I. ÚS 53/2013-21 zo 17. apríla 2013, ktorými ústavný súd rozhodol, že základné právo pôvodného navrhovateľa spoločnosti V. s. r. o., podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo porušené postupom okresného súdu v napadnutom konaní, a prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných priet'ahov.

Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základné právo V. s. r. o... na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd

Okresným súdom v Žiline postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 207/2007 porušené bolo.

Okresnému súdu Žilina prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 207/2007 konať bez zbytočných prietahov.

Spoločnosti V. s. r. o... priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 25.000,- € (slovom dvadsaťpäťtisíc eur), ktoré je Okresný súd v Žiline povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Žilina je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 340,90 € na účet právneho zástupcu JUDr. Juraja Ďurajdu, advokáta, Kukučínova 12, Žilina... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

V zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo aby jeho záležitosť bola prejednaná v primeranej lehote.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 2/2007. Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľka vstúpila do označeného konania na základe rozhodnutia okresného súdu o zmene účastníka na strane navrhovateľa zo 16. decembra 2013. V dôsledku súdom povolenej zmeny účastníkov konania nedošlo ku vzniku nového procesno-právneho vzťahu, ale k procesno-právnomu nástupníctvu v už existujúcom procesno-právnom vzťahu (IV. ÚS 222/03, I. ÚS 82/05, II. ÚS 373/06, III. ÚS 416/2011). Sťažovateľka preto môže uplatňovať právo na konanie bez zbytočných prietáhov aj pre štádium konania, ktoré predchádzalo tejto zmene (obdobne III. ÚS 182/2011).

Ústavný súd už dvakrát rozhodol o sťažnosti právneho predchodcu sťažovateľky, spoločnosti V. s. r. o., nálezom tak, že vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 2/2007 bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj právo

na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov. Nálezom č. k. III. ÚS 297/09-28 z 9. decembra 2009, právoplatným 15. januára 2010, ústavný súd priznal spoločnosti V. s. r. o., finančné zadosťučinenie 1 500 € a úhradu trov konania a nálezom č. k. I. ÚS 53/2013-21 zo 17. apríla 2013 jej priznal finančné zadosťučinenie v sume 4 500 € a úhradu trov konania.

1. K namietanému porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 2/2007 v období do 20. mája 2013

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Ústavný súd už rozhodol o veci sťažovateľky vo vzťahu k postupu okresného súdu v napadnutom konaní v období do 20. mája 2013 (keď nadobudol právoplatnosť nález č. k. I. ÚS 53/2013-21 zo 17. apríla 2013).

Na základe uvedeného ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky v tejto časti podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

2. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 2/2007 v období po 20. máji 2013

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, ak namietaným postupom orgánu alebo rozhodnutím verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ,

pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05). Za zjavne neopodstatnenú možno považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Ústavný súd z vyjadrenia okresného súdu č. 1 SprS 57/2014 z 24. marca 2014, ktorým odpovedal na sťažnosť sťažovateľky na prietahy v konaní, ako aj dožiadaním okresného súdu zistil, že okresný súd v posudzovanom období rozhodol 16. decembra 2013 o návrhu sťažovateľky na zmenu účastníka zo 7. novembra 2013 a vykonal pojednávanie 30. apríla 2014, ktoré bolo odročené na 11. jún 2014.

Sťažovateľka podala sťažnosť ústavnému súdu 11. marca 2014, t. j. necelých desať mesiacov po právoplatnosti ostatného nálezu ústavného súdu v tejto veci. Táto skutočnosť podľa názoru ústavného súdu v zásade už sama osebe vylučuje, aby ústavný súd po tak krátkom čase opätovne vyslovil porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, a to aj napriek tomu, že ústavný súd už v tejto veci prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov. Navyše, podľa zistenia ústavného súdu okresný súd v čase podania sťažnosti vo veci konal, bol nariadený termín pojednávania a aj v súčasnosti je určený ďalší termín pojednávania.

Podľa judikatúry ústavného súdu nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý treba vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom

na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými pried'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné pried'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00).

Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní s'ťažnosti zistí, že sa postup všeobecného súdu nevyznačoval takými významnými pried'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné pried'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, s'ťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 27/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 38/04 a iné).

Aplikujúc uvedenú judikatúru na postup okresného súdu v napadnutom konaní, ústavný súd konštatuje, že s'ťažovateľkou namietané obdobie nečinnosti v priebehu roku 2013 nie je pried'ahom takej intenzity, ktorá by v kontexte posudzovaného obdobia a postupu okresného súdu v čase podania s'ťažnosti odôvodňovala jej prijatie na ďalšie konanie.

Ústavný súd preto odmietol s'ťažnosti v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Nad rámec odôvodnenia tohto rozhodnutia ústavný súd považuje za potrebné uviesť, že v prípade, ak by okresný súd v ďalšom období v napadnutom konaní nepostupoval plynulo, resp. efektívne, s'ťažovateľke nič nebráni v tom, aby sa opätovne obrátila na ústavný súd so s'ťažnosťou, ktorou bude namietat' porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júna 2014